

var beordret, vilde henvende sig med Andragende til Justitsministeriet om at faae den udstedte Ordre forandret, og Justitsministeren vilde saaledes, naar han havde en anden Anskuelse af Sagen, ofte komme i Forlegenhed, ved at maatte desavouere den Dyrighed, der havde anseet det nødvendigt at beordre Actionen, eller i alt Fald vilde Ministeriet komme accurat i den samme Forlegenhed, i saadanne Tilfælde, som naar Ministeriet oprindeligt fra Begyndelsen af havde det Hverv at decretere Action. Jeg kan nu slet ikke Andet end med Hensyn til Sagen selv, uden Hensyn til hvilken Forlegenhed eller Ikke-Forlegenhed, som deraf kunde opstaae, at ansee det principmæssigt, at det blev Ministeriet og ikke de enkelte Dyrigheder, som havde at decretere Action. Presseforsøelser ere af den Betskaffenhed, at deres Følger udbrede sig over hele Landet, medens andre Forsøelser indskrænke sig til en snæver Omkreds; det er derfor naturligt, at det er de locale Dyrigheder, der for de sidste beordre Action, men at det er Ministeriet, som har Tilsyn med Retsvæsenet i det Hele i Landet, der beordrer Action for Presseforsøelser. Naar det er foreslaaet af Udvalget, at den sidste Deel af Paragraphen skulde udgaae tillige med den første Deel, saa kan jeg dog ikke Andet end finde væsentlige Betænkkeligheder ved, at en saadan Myndighed, som her er foreslaaet at skulle nedlægges i Justitsministeriets Hænder, ikke blev det meddeelt. Den næstforegaaende Taler, den 4de Landssthingsmand for 1ste Valgkreds (Blechingsberg) har saa klart udviklet de Betænkkeligheder, der i denne Anledning kunne gjøre sig gjældende, at jeg slet ikke dertil behøver at føie noget videre.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, mener jeg, vi kunne standse for idag og fortsætte Forhandlingerne imorgen.

Jeg skal altsaa tillade mig at opgive Dagsordenen for næste Møde imorgen Kl. 12. 1) Første Behandling af Lovudkastet om det nye Statslaan; 2) Fortsættelse af anden Behandling af Udkastet til en Lov om Pressens Brug; 3) anden Behandling af Loven af 3die Dec. 1849 om Forlængelsen af de ved Plac. af 27de Marts 1844 for den directe Handel paa andre Ber-

densdele tilstaaede Begunstigelser m. B.; 4) første Behandling af Udkastet til en Lov om den svævende Statsgjæld; 5) første Behandling af Udkast til en Lov angaaende Handelen og Skibsfarten paa St. Croix, og 6) anden Behandling af Udkastet til en Lov om midlertidigt Forbud mod Indførelsen af Hornqvæg fra Sverrig.

Mødet hævet.

25de Møde.

Torsdagen den 7de Marts.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Den første Sag paa Dagsordenen er Sagen angaaende et Udkast til en Lov om et nyt Statslaan. Det er til første Behandling, at Sagen foretages. Paa Grund af denne Sags særegne Betskaffenhed har jeg ikke troet, at der kunde være noget Betænkkeligt ved denne exceptionelle Fremgangsmaade, idet denne Sag er indledet, medens en anden Sag staaer under fortsat Behandling. Den ærede 5te Landssthingsmand for 9de Valgkreds har Ordet.

Schouw: Jeg antager, at det for enhver af Thingets Medlemmer staaer ligesaa klart, som for mig, at hvis vor Regjering skal med nogen Betydenhed og Kraft lede Underhandlingerne hen til at skaffe en hæderlig og heldig Fred, saa maa det være aldeles nødvendigt, at den er i Besiddelse af de Pengemidler, som behøves til at fortsætte Krigen. Det er ligesaa klart, at disse ikke kunne skaffes tilveie for nærværende Tid paa anden Maade end ved et Statslaan, og det er endeligt indlysende, at Thinget ikke kan forudsæe de Betskaffenheder, der ville indtræffe, og altsaa heller ikke kan knytte nogen Betingelse til Laanets Anvendelse end hvad der staaer i selve Lovudkastet. Men, har jeg Ret i denne Betragtningssmaade af Sagen, forekommer det mig, at enhver videre Forhandling vilde være unødvendig. Det forekommer mig ogsaa, at jo større Overeensstemmelse, der er mellem Regje-